

அண்ணல் நபி பெருமானார் பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்ணியம்
Feminism portrayed in 'Annal Nabi Perumanar Pillai Tamil'
Dr.S.Punitha

Assistant Professor, Department of Tamil, Holy Cross College, Trichy – 620 002

Abstract

Sangam Literature, Moral literature, Bakthi Literature, Epic Literature, Don temporary Literature are the special features of Tamil, the entire Tamil Literature deals on the four objectives of life such as morality, subjects, pleasure and house. If the literature deals with all the fore objectives. They are called major works and if any of the objective is not dealt in the literature it is called as minor literature. Prophet Mohamed not only preached Islamic principles. He also helped the drug addicts to change and live a peaceful life, encouraged widows remarriage, education for women, equal property rights for women, and equality. He also voiced against female infanticide. There are numerous details regarding feminist values in his literature. This thesis research about those values in details.

Keywords : Annal Nabi Perumanar Pillai Tamil, H.A.Khan, Feminism

Corresponding author E-mail: jayarajpunitha@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழுக்கே உரிய இலக்கியங்களாக சங்க இலக்கியம், அற இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், சிற்றிலக்கியம், இக்கால இலக்கியம் போன்றவை அமையபெற்றுள்ளன. தமிழ் இலக்கியங்கள் யாவும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பனவற்றை வலியுறுத்தக்கூடியதாகவும், இவற்றில் ஏதேனும் குறைவுப்பட்டால் அவை சிற்றிலக்கியம் என்றும் நம் முன்னோர்கள் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். இவ்வாறு பாகுபடுத்தப்பட்ட சிற்றிலக்கியங்களில் ஒன்று தான் அண்ணல் நபி பெருமானின் பிள்ளைத்தமிழ். நபி பெருமான் இஸ்லாமிய போதனைகளை மக்களிடையே வலியுறுத்துவதற்காக இறைத்துதுவராக வந்து, அன்று மது போதையில் மயங்கி கிடந்த மக்கள்களை மீட்டெடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், திருமணமாகி கணவன் இழந்து, மூன்று குழந்தைகளுடன் தனியாக வாழ்ந்து வந்த இஸ்லாமிய பெண்ணைத் திருமணம் முடித்து, பெண்ணிற்கு மறுமணம், பெண் கல்வி, பெண் சொத்துரிமை, பெண் சிசு கொலை, ஆணுக்கு நிகரான உரிமை என்று பெண்களுக்கான பல அற்புத நிகழ்வுகளைச் செய்துள்ளார். இது பற்றி கருத்துக்கள் ஏராளம் புதைந்து கிடக்கின்றன. இவற்றை ஆராய்ந்து வெளிக்கொணரப்படுகிறது.

முன்னுரை

“கல்தோ ன்றி மண்தோன்றா காலத்தே முன்
தொன்றிய மூத்தக்குடி – தமிழ்க்குடி”

என்ற சிறப்பும்

“வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடை
தமிழ்க்கூறும் நல்லுகம்”

என்ற சிறப்பும் நம் தமிழ்மொழியையேச் சாரும்.

இலக்கியங்கள் சங்ககாலம் தொட்டே இன்றளவும் காலச்சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு பல்வேறு வடிவங்களுடன் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில் தமிழ் மொழியின் இலக்கிய வரலாற்றில் மொழியின் சிறப்பையும் சீரையும் சித்திரித்துக் காட்டுகின்றவை சிற்றிலக்கிய செல்வங்களே. தொல்காப்பியர் காலத்தில் வித்திடப் பெற்ற இச்சிற்றிலக்கியங்கள் நூற்றாண்டுதோறும் சீராக வளர்ந்து, கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் அந்தாதியாக, கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டில் கோவையாகப் பூத்து, கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் சதகமாகவும்,

கி.பி.14 ஆம் நூற்றாண்டில் தூதாகவும் கனிந்து, அன்று முதல் இன்று வரை உலா, பிள்ளைத்தமிழ் பரணி, பள்ளு, குறவஞ்சி என எண்ணிலாக் கிளைகள் விட்டுச் சிற்றிலக்கியப் பெருமரம் தமிழ் மொழிக்குத் தண்ணிழல் கொடுத்துத் திகழ்கிறது. இதனை மையமிட்டு இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழ் இலக்கிய வகைமை வளர்ச்சி வழி நின்று பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், கோவை, ஆற்றுப்படை, அந்தாதி, மாலை முதலிய பிரிவுகளில் கணக்கற்ற சிற்றிலக்கியங்களை இயற்றியுள்ளனர். இதில் அண்ணல் நபி பெருமனார் பிள்ளைத் தமிழில் புதைந்துள்ள சமுதாய சார்ந்த கருத்துக்களை ஆராய்வதே இதன் நோக்கமாகும்.

பெண்ணியத்தின் தோற்ற வளர்ச்சி

“தொடக்கக் காலத்தில் மனித குலம் தாய்வழிச் சமூகமாக இருந்துள்ளது. பெண்ணை குடும்பத்தை வழி நடத்தித் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்திருக்கின்றாள். இவை மானுடவியல் ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களாக உள்ளன. பின்னர், பல்வேறு சமூக மாற்றத்தால் தாய்வழிச் சமூகம் வீழ்ச்சி கண்டது. நாடெங்கிலும் பெண் கொடுமைகளுக்கு ஆட்பட்டாள். சீனாவில் பெண்கள் வீட்டைவிட்டு ஓடிவிடாமல் இருக்க இளம் வயதிலேயே காலை மடக்கி முடமாக்கிவிடுவதாகக் கூறப்படுகிறது. அந்தந்த நாட்டின் சூழலுக்கேற்ப பெண் சமுதாயம் பல கொடுமைகளை அனுபவித்தது. இவ்வகையான பெண்ணின் கொடுமைகளுக்கு எதிராக, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் உலகெங்கிலும் எதிர்ப்புக் குரல்கள் எழுந்தன. 1885 ஆம் ஆண்டு காசீம் அமீன் என்பவர் “புதுமைப் பெண்” என்றொரு நூலை எழுதினார். இந்நூல் மனித சமுதாயத்தில் ஒருவித விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவித்தது¹ என்கிறார் முனைவர் ச.சுபாஷ்சந்திரபோஸ்.

பெண்ணியம்

“Feminism” என்னும் ஆங்கிலச் சொல் “Femina” எனும் இலத்தீன் மொழியிலிருந்து உருவானது. இதன் பொருள் பெண்மைக்குரிய இயல்புகளை உடையவள் என்பதாகும். இச்சொல் தமிழில் பெண்ணியம், பெண்ணிலைவாதம், பெண் நிலை ஏற்பு, மகளிரியல், பெண் நலக்கொள்கை ஆகிய சொற்களால் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது² என்கிறார் முனைவர் இரா.ரெங்கம்மாள்

மேலும், பெண்ணியம் என்பது பெண்களின் எல்லாச் சிக்கல்களையும் புரிந்து கொண்டு அவற்றைக் களைய முற்படும் இயக்கமாகும். அதன் மூலம் உலகளவில் அரசியல், பண்பாடு, பொருளாதாரம், ஆன்மீகம், ஆகியவற்றில் நல்ல மாற்றத்தை உருவாக்கிட முடியும். சார்லட் பன்சி என்பவர், “பெண்ணியம் என்பது பெண்களுக்கான உரிமைகளைப் பெற்றுத் தருவது மட்டுமல்லஇ சமூகத்தையே மாற்றியமைக்க முயல்வதாகும் என்று எடுத்துரைக்கிறார்”³

“1871 ல் பிரான்சில் பெமினிசம் என்ற சொல் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. 1872 இல் அலெக்சாண்டர் ரூமஸ் பில்ஸ் என்ற பிரெஞ்சு எழுத்தாளர், பெண்கள் ஆண்களால் வழி நடத்தப்படுகிறார்கள் என்ற கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். 1840 இல் பெண்களின் உரிமைக்கான இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. எனினும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் தான் பெண்ணின் இருப்பு நிலை குறித்த அடைமொழி, பண்பு சார்ந்து தங்களைத் தாங்களே பேசிக்கொள்வதும், சமூக பொருளாதார நிலைகுறித்த கேள்விகள் தொடர்ந்து தீவிரமாகச் சிந்திக்கப்பட்டன. இந்தியாவில் ‘பெண்ணியம்’ என்ற சொல் 1960 க்குப் பிறகே அதிகமாகப் பேசப்பட்டது”⁴ என்கிறார் தி.சு.நடராசன்

“ஆணுக்கு ஒரு நீதி, பெண்ணுக்கு ஒரு நீதி என்று வகுத்து பெண்ணடிமைத்தனத்தைச் சட்டமாக்கியிருந்த மனுநீதியை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கும் போக்குகள் ஆங்கில ஆட்சிக்குப் பின்னரே பெண்களிடையே ஏற்பட்டது. பெண்களுக்கு சுதந்திரம், சமஉரிமை, விதவை மறுமணம், உடன்கட்டை எதிர்ப்பு, பெண்கல்வி முதலானவற்றில் பெண்ணியம், விழிப்புணர்வு பெற்றது. சுவர்ணகுமாரி தேவி தலைமையில் 1886 இல் பெண்கள் கூட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அதன்பின், 1917 மே 8ஆம் நாள் சென்னையில் அன்னி பெசன்ட் தலைமையில் இந்தியப் பெண்கள் கூட்டமைப்பு என்கிற அமைப்பு உருவானது”⁵ என்கிறார் அரங்க மல்லிகா.

பெண் சிசு கொலை

“மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம்

செய்திட வேண்டும்மம்மா!”

என்றார் கவிமணி. பெண்ணாக நாம் பிறப்பதற்கும், பிறந்ததற்கும் இந்தப் பூமிக்கு நன்றி சொல்லவேண்டும். ஆனால் பெருமானின் பிள்ளைத்தமிழில் பெண் குழந்தை பிறந்தால் பீடை என்று நினைத்து உயிரோடு கொன்றுவிடுவதும், கள்ளிப்பால் கொடுத்த கொல்வதும் அக்காலத்திலேயே இருந்திருக்கிறது என்பதை

“பிறக்கும் குழந்தைப் பெண்ணென்றால்

பீடை பிறந்தது என்பார்கள்

பின்னர் அதனை உயிரோடு

புதைத்து விட்டே வருவார்கள்

மறக்கும் வரையில் அதையெண்ணி

மனதில் துயரைக்கொள்வார்கள்

மற்றவர் இடத்தில் இதைச் சொல்லி

மனதால் கதறி அழுவார்கள்!” (பி. தாலப்பருவம்.9)

என்று உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தது.

பெண்களின் நிலை

“காசில்லா கொடுமைக்காய் தான்

வேலைக்கு வருகிறோம் அதை பயன்படுத்தி

எமை படுக்கையில் வைத்து பார்க்க

ஆசித்தால் உன்னை படையில் கிடத்தவும்

யாம் தயார்நிலையில் தான் உள்ளோம்”

(புதிய வாழ்க்கை கவிதை)

என்று பெண்களைத் தவறாக நினைக்கும் ஒரு ஆணிடம் பேராடுவதை கவிதையாக்கிக் காட்டியுள்ளார் கவிஞர். இச்சூழல் இன்றும் மட்டுமல்ல. நபிபெருமான் காலத்திலேயே இருந்திருக்கிறது என்பதை,

“பெண்கள் நிலையே அந்நாளில்

பெரிதாய்த் துன்பம் தந்ததுவே!

காமப் பசியைத் தீர்க்கின்ற

போகப் பொருளாய் எண்ணினரே!

கண்ணைப் போன்ற பெண்ணினத்தைக்

கடுகள வும்தான் மதிக்காமல்

காலம் எல்லாம் கழித்தனரே

கடமை தன்னை மறந்தனரே!

உண்ணும் உணவைச் செய்கின்ற

உரிமை மட்டும் பெண்டிற்கு

உடுக்கச் கூடச் சரியாக

உருப்படி தரவும் மறுத்தனரே!” (பி. தாலப்பருவம்.9)

இதன்வழி உணரமுடிந்தது.

பெண்ணிற்கு மறுமணம்

“அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல்

அரிது அதனினும் அரிது கூன் குருடு செவிடு

பேடு இன்றி பிறத்தல் அரிது”

என்றார் ஓளவையார், பாரதிதாசனோ

“பெண்கள் நாட்டின் கண்கள்”

என்றும், அப்படிப்பட்ட பெண்கள் கணவன் இறந்துபோன பிறகு மறுமணம் செய்தல் ஆகாதா என்பதை,

“வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லாள்
மணவாளன் இறந்தால் பின் மணத்தல் தீதோ
பாடாத தேனீக்கள் உலவாத் தென்றல்
பசியாத நல்வயிறு பார்த்ததுண்டோ”

என்றும் உரக்கக் கூறியவர். இவையாவும் நாம் படித்ததே, ஆனால் நபிபெருமான் இவர்களுக்கு முன்னரே கணவனை இழந்த பெண்களைத் திருமணம் செய்யுங்கள் என்றும், அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுங்கள் என்றும் கூறியதோடு அல்லாமல் அதற்கு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்திருப்பது நமக்கு வியப்பை அளிக்கிறது. இதனை

“கணவன் இழந்த கைம்பெண்ணைக்
கடிமணம் செய்வீர் தோழர்களே:
கட்டாயம் தான் மறுவாழ்வு
காசினி யில்நாம் தர வேண்டும்” (பி. வருகைப்பருவம்.4)

என்றும்,

“ஒருஆண் எத்தனைப் பெண்களையும்
ஒவ்வொன்றாக மணந்திடலாம்
ஒவ்வொரு பெண்ணும் சகித்தங்கே
ஒன்றித் தொடர்பு வைத்திடலாம்!
திருமண விடுதலை செய்தவற்கு
ஆண்கள் மட்டும் உரியவராம்
பெண்கள் யாதொரு உரிமையையும்
பெரிதாய் ஒன்றும் பெறவில்லை!
மறுமணம் செய்யப் பெண்டிற்கு
உரிமை ஏதும் தரவில்லை!
விலங்கினும் இழிவாய் இருந்தார்கள்” (பி. தாலப்பருவம்.8)

என்றும் அறியமுடிகிறது.

பெண்கல்வி

நபிபெருமான் அவர்கள் பெண்களுக்குக் கல்வி அவசியம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டும்,

“ பிள்ளைக்கு ஏராளமான சீரை சீராகக் கொடுப்பதைக்
காட்டிலும்; சீரான கல்வியைச் சீராக கொடுக்க வேண்டும்;”

என்ற வாக்கியத்தை முன் வைத்தும்

“பெண்ணுடன் ஆணின் கல்விக்கும்
பெரிதாய் வழியைசல் செய்திடுவீர்
சீனாவுக்குச் சென்றேனும்
சீரிய கல்வி பயின்றிடுவீர்!!” (பி. வருகைப்பருவம்.4)

என்றார். இவரைப் பின்தொடர்ந்தவர் தான் பாரதியோ,

“அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு”

என்பதை மாற்றி,

“பட்டங்கள் ஆள்வதும்; சட்டங்கள் செய்வதும்;
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்;
எட்டும் அறிவினில் ஆணுக்குப் பெண்
இளப்பிள்ளை என்று கும்மியடி பாப்பா” என்று ஓங்கிக்குரல் கொடுத்தாரோ.

பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை

ஒரு தந்தைக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் எல்லாமே ஒன்று தான். இதில் என்ன ஆண் பெண் வேறுபாடு. பெண் பிள்ளைகளைத் திருமணம் முடித்துக் கொடுத்த பிறகு பிறந்த வீட்டிற்கும், அவர்களுக்கு எந்தவித தொடர்பு இல்லை என்று கூறும் விதமாகதான் அமைந்துள்ளது இந்தச் சொத்துரிமை. இதை நன்கு அறிந்த நம் நபி பெருமான் அன்றைக்கே

“தந்தையின் சொத்தில் மகளுக்கும்

தந்திடு வீரே பங்கினையே:” (பி. வருகைப்பருவம்.4)

என்று உரைத்திருந்ததைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

தொகுப்புரை

காலத்தால் அழியாத மொழி ஒன்று உண்டு என்பது தமிழுக்கே உரிய பெருமையாகும். காலத்திற்கேற்ப ஆட்சி மாறுபட்டிருப்பின் இலக்கியங்கள் என்றும் வீழ்ச்சியடைவில்லை. இதனடிப்படையில் உருவான நபி பெருமானாரின் பிள்ளைத்தமிழ் நபி பெருமானை குழந்தையாகப் பாவித்து காப்பு, செங்கீரை, சப்பாணி, வருகை என்ற பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கிய கூறுகள் மிகாமல் அமைந்திருப்பதை இதன் வழி உணர முடிந்தது. நபி பெருமான் இஸ்லாமிய மதத்தைப் போற்றும் தூதுவராக இருந்தாலும், தமிழ் மரபு மாறாமல் பெண்களை மதிக்க வேண்டும், பெண்களுக்கு மறுமணம் வேண்டும், பெண்களுக்கு மரியாதை வேண்டும், பெண்களுக்குக் கல்வி வேண்டும், பெண்களுக்குச் சொத்தில் உரிமை வேண்டும் என்று ஒங்கிக்குரல் கொடுத்திருப்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

அடிக்குறிப்பு

1. முனைவர் ச.சுபாஷ்ந்திரபோஸ், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, பாவைப் பதிப்பகம், சென்னை – 14, முதற்பதிப்பு – 2012, ப.352
2. முனைவர் இரா.ரெங்கம்மாள், முனைவர் சி.வாசுகி, பெண்ணிய அணுகுமுறைகளும் இலக்கியப் பயன்பாடும், அறிவுப் பதிப்பகம், சென்னை – 14, முதற்பதிப்பு – 2005, ப.7
3. தி.சு.நடராசன், திறனாய்வுக்கலை, நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் பி லிட், சென்னை – 98, முதற்பதிப்பு – 2008, ப.219
4. அரங்க மல்லிகா, சங்க இலக்கியமும் பெண்ணிய கோட்பாடும், தென்றல் பதிப்பகம், சென்னை – 14, முதற்பதிப்பு – 2002, ப.9
5. எச்.ஏ.கான், அண்ணல் நபி பெருமானார் பிள்ளைத்தமிழ், முவேந்தர் அச்சகம், இராயப்பேட்டை, சென்னை – 600 004, முதற்பதிப்பு – 2000

References:-

- 1.Dr.S.Subash Chandraboss, Tamil Ilakkia Varalaaru, Paavai Publications, Chennai -14, First Edition – 2012, P.352
- 2.Dr.R.Rengammal and Dr.S.Vasuki, Penniya Anugumuraigalum Ilakkiya Payanpaadum, Arivu Publications, Chennai – 14, First Edition – 2005, P.7
- 3.T.S.Nadarajan, Thiranaivukalai, New Century Book House, Chennai -98, First Edition – 2008, P.219
- 4.Aranga Malligaa, Sanga Ilakkiyamum Pennia Kotpaadum, Tendral Publications, Chennai – 14, First Edition – 2002, P.9
- 5.H.A.Khan, Annal Nabi Perumanaar Pillai Tamil, Moovendar Publications, Raayapettai, Chennai – 4, First Edition - 2000